

Č. 8010.

Zamestnanci verejní (Slovensko): Predpisy zák. č. 287/24 nevzťahujú sa na zvýšenie penzijných pôžitkov župných zamestnancov; pre nich platí výlučne zák. č. 310/24.

(Nález zo dňa 5. juna 1929 č. 11.140.)

Prejudikatura: Boh. A. 6934/27.

V e c: Dr. Julius A. v K. proti ministru čsl. republiky s plnou mocou pre správu Slovenska o úpravu odpočívnych pôžitkov.

V ý r o k: Sťažnosť sa zamietá ako bezdôvodná.

D ô v o d y: Minister pre Slov. vyslovil napad: rozhodnutím, že poukazuje sť-ľovi, hlavnému župnému archivárovi vo výslužbe v K., podľa zásad zák. č. 310/24 počínajúc odo dňa 1. januára 1925 so súhlasom gfr tieto odpočívne pôžitky: 1. penziu ročných 6.974 Kč 60 h, 2. drahotný prídavok dľa III. triedy rodinnej ročných 2.628 Kč, 3. mimoriadnu núdzovú výpomoc ročných 3.024 Kč, 4. a mimoriadnu núdzovú výpomoc pre jeho syna Juliusa ročných 960 Kč.

O sťažnosti napadajúcej toto rozhodnutie uvažoval nss takto:

Sťažnosť namietá, že úprava penzijných pôžitkov sť-ľových nemala byť provedená podľa zák. č. 310/24, ale vzhľadom na ustanovenie § 7 zák. č. 287/24 podľa zák. č. 287/24 z úvah týchto: Odst. 1 § 7 zák. č. 287/24 stanoví, že podľa zásad zákona tohoto upravujú sa . . . i odpočívne pôžitky iných ver. zamestnancov platených z fondov štátom spravovaných . . . , — a odst. 2. cit. § stanoví, že podmienkou tejto úpravy je, že zmienení zamestnanci náležia ke kategóriam, ktorým základné odpočívne pôžitky boli upravené podľa obdoby zák. č. 99/21 a že činná služba jejich skončila pred 1. januárom 1925 . . . a odst. 3. cit. § stanoví, že jestli by nárok na úpravu týchto odpočívnych pôžitkov podľa obdoby zák. č. 99/21 vznikol len pozdejšie, budú miesto tejto úpravy upravené podľa tohoto zákona . . . Keďže nie je sporné, že župné penzijné fondy na Slov., — na ťarchu ktorých bol i sť-ľ ako býv. župný zamestnanec na Slov. penzionovaný ešte 1. júna 1923, — ktorého činná služba tedy skončila pred 1. januárom 1925, — prešli do správy štátnej už v r. 1920, a boli jeho penzijné pôžitky upravené podľa zásad zák. č. 310/24 dľa predpisov zák. č. 99/921, bezpochybné je, že pre sť-ľa smerodatné sú ustanovenia § 7 zák. č. 287/24 a že z príčiny tej jeho odpočívne pôžitky upravené môžu byť len podľa zák. č. 287/24, nie však podľa zásad zák. č. 310/24.

Nss však túto, jedine vznesenú námietku sťažnosti uznal bezdôvodnou.

Sť-ľ dovodzuje svoj nárok na úpravu penzijných pôžitkov podľa zák. č. 287/24 dľa obsahu svrchu uvedenej námietky jedine len z toho, že jeho penzijné pôžitky čo býv. župného zamestnanca na Slov. boli ustálené a vyplácané na ťarchu župných penzijných fondov býv. žúp na Slov., ktoré už v r. 1920, — patrne má na mysli ustanovenie odst. 2. § 9 zák. č. 126/20, — prešli do vlastníctva štátu a do správy štátnej, a že preto považovať sa má za tých v odst. 1. § 7 cit. zák. č. 287/24 uvedených iných ver. zamestnancov platených z fondov štátom.

spravovaných, ktorým sa majú tiež upraviť jejich odpočívne pôžitky podľa zásad cit. zák. č. 287/24, nie však podľa zásad zák. č. 310/24.

Nss ale vyslovil, — a to i v príčine tej, že penzijné pôžitky býv. župných zamestnancov na Slov. boli im vyplácané zo župných penzijných fondov, ktoré podľa odst. 2. § 9 zák. č. 126/20 prešly do vlastníctva štátu a do správy štátnej, — už v nál. Boh. A. 6934/27, že predpisy zák. č. 287/24 nevzťahujú sa na zvýšenie penzijných pôžitkov župných zamestnancov, pre nich platí výlučne č. 310/24.

Keďže sť-l' v jeho sťažnosti ostatne nepopiera, že prepoklady v zák. č. 310/24 u neho by nejestvovaly, nemohol nss uznať napadnuté rozhodnutie nezákonným preto, že žal. úrad odpočívne pôžitky sť-love upravil podľa zák. č. 310/24 a že dľa námietky sťažnosti nevzal za podklad tejto úpravy ustanovenie zák. č. 287/24, keďže ustanovenia tohoto zák. podľa svrchu uvedeného nál. pre sť-la vôbec neplatia.

Č. 8011.

Vyvlastnění. — Řízení před nss-em: * Proti udělení vyvlastňovacího práva podle § 5 zák. čl. XLI:1881 není přípustna stížnost třetích osob k nss-u.

(Nález ze dne 5. června 1929 č. 11.172.)

V ě c: František H. v Bratislavě proti ministerstvu vnitra stran udělení vyvlastňovacího práva.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím udělilo min. vnitra v dohodě s min. škol. jakož i min. prací státní správě, zastoupené referátem min. prací v Bratislavě, ve smyslu ustanovení § 1 bodu 1. zák. č. 72/24 a vzhledem k ustanovení § 2 zák. čl. XLI:1881 právo vyvlastňovací podle § 5 tohoto zák. čl. k vyvlastnění pozemku v kat. obci Bratislavě, potřebného pro novostavbu národní školy s vyučovací řečí čsl.

Pojednáváje o stížnosti do rozhodnutí toho podané, musil se nss nejprve z moci úřední zabývatí otázkou své vlastní příslušnosti k rozhodování o stížnosti té. Podle § 2 zák. o ss rozhoduje nss ve všech případech, v nichž kdo tvrdí, že byl nezákonným rozhodnutím neb opatřením některého úřadu správního ve svých právech zkrácen. Podmínkou příslušnosti nss-u k rozhodování o podané stížnosti jest tedy, aby stížností bylo napadeno rozhodnutí neb opatření úřadu správního, které jest vůbec způsobilé dotknouti se práv st-lových.

V daném případě napadá st-l výrok žal. min., kterýmž bylo státní správě uděleno právo podle § 5 zák. čl. XLI:1881, t. j. vyvlastňovací právo pro zamýšlenou novostavbu školy.

Tímto udělením vyvlastňovacího práva nebylo a nemohlo býti saženo do práv žádné osoby třetí a tedy ani do práv st-lových. Udělením práva dle § 5 cit. zák. čl. dekretuje pouze úřad k tomu povolaný, že určitý podnik jest jedním z podniků, jimž zák. čl. XLI:1881 přiznává právo domáhati se vyvlastnění. Správa podniku, jež chce cestou vyvlastnění domoci se pozemku, potřebného k realizaci podniku toho, musí si napřed vymoci udělení abstraktního práva vyvlastňovacího po-